

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat
wekelijks foyerblaadje nr 21- 2019
Zondag 14 juli

Priester in de heilige Kerk van Christus

Op het laatste Avondmaal werden door Jezus twee sacramenten ingesteld: de heilige eucharistie en het priesterschap. Deze twee zijn *on-los-makelijk* met elkaar verbonden.

Jezus gaf zijn apostelen- en na hen alle priesters - de zalving en de macht om te consacreran d.w.z. om Hem levend tegenwoordig te brengen tijdens de consecratie van de Mis waarin Hij zijn kruisoffer hernieuwt. Jezus wil bij ons blijven om ons te verlossen uit de macht van het kwaad, om ons te redden voor een eeuwigheid bij Hem. Hij wil hiertoe het versterkend voedsel zijn voor onze ziel wanneer we Hem waardig ontvangen in de heilige communie.

De Kerk is het zuiver instrument van het priesterschap van Christus door het opdragen van het offer en het toedienen van de sacramenten. De Kerk draagt -door de priester- het offer op, dient de sacramenten toe, regelt de religieuze ceremonieën zoals het Misoffer en het ontvangen van de sacramenten binnen en buiten het kerkgebouw. De Kerk... de priesters ... hebben de opdracht de sacramenten te *laten* eerbiedigen en de gelovigen op het ontvangen ervan voor te bereiden.

In de ‘Navolging van Christus’ lezen we: *“Het is groot het mysterie van God; en groot de waardigheid van de priester aan wie door God gegeven wordt wat zelfs de engelen niet verkregen”*.

De priester is dé dienaar van God die de mensen naar God leidt.

De Kerk heeft altijd gezagvol voorgehouden wat zij als juist oordeelt in de liturgie en de ritus rekening houdend met de diversiteit aan zaken, tijden en plaatsen. Want, de mens is een zintuiglijk wezen en komt zonder veruiterlijking moeilijk tot spontane bezinning. De riten zijn sinds eeuwen een houvast.

In de documenten van het concilie van Trente lezen we: *“Aangezien de menselijke natuur zich niet gemakkelijk zonder uitwendige hulp verheft tot het beschouwen van het goddelijke heeft de Kerk, naar gebruiken en overlevering van de apostelen, zekere ritn ingesteld en*

ceremoniën gebruikt: zegeningen, lichten, bewieroking, gewaden en nog tal van andere middelen, om de heerlijkheid van het Goddelijk Offer te doen uitschijnen en de gelovigen te brengen tot het beschouwen van de sublieme geheimen die daarin verscholen zijn.”

De ritus is de *vorm* waarin de christen in de religieuze gemeenschap zijn geloof en zijn hoop en zijn liefde tot God uitdrukt en God gezamenlijk aanbidt.

De christelijke ritussen zijn verbonden met de gebieden waar de apostelen voor het eerst het christendom gepredikt hebben. Zo hebben de ritussen hun verankering in de openbaringsgebeurtenissen.

Wat belangrijk is, is dat elke ritus zich onttrekt aan het persoonlijke, zich onttrekt aan de greep van het individu, van de plaatselijke gemeenschap en van de regionale kerk. Men kan zomaar niet persoonlijk tewerk gaan met de ritus. Want we treden binnen in iets groters wat uiteindelijk voortkomt uit de Openbaring.

Gebeden en gebruiken die, van dicht of verder, refereren naar het sacrament noemt men sacramentaliën.

De Kerk baseert zich voor de toepassing ervan op de H. Schrift en op de traditie. Enkele voorbeelden van genezing, reiniging en zalving:

Jezus wast de voeten van Zijn apostelen: *“Daarop goot hij water in het wasbekken en begon de voeten van de leerlingen te wassen en ze met de doek waarmee Hij omgord was, af te drogen”*. (Joh. 13, 5)

Of Jezus bidt geknield in de hof van Olijven in doodsstrijd: *“Hij verwijderde zich van hen, ging ongeveer een steenworp verder, wierp zich op de knieën en bad”*. (Luc. 22, 41)

Of Jezus geneest de blinde nadat hij hem speeksel aanbrengt op de ogen: *“Toen Hij dit gezegd had spuwde hij op de grond, maakte met het speeksel slijk, bestreek daarmee de ogen van de man”* (Joh. 9, 6)

Of Jezus geneest de dove na hem de oren geopend te hebben en zijn tong te hebben losgemaakt: *“Jezus nam hem terzijde buiten de kring van het volk, stak hem de vingers in de oren en raakte zijn tong met speeksel aan.”* (Mc. 7,33)

Zij die de sacramenten en sacramentaliën met eerbied en vroomheid benaderen zien hun gebed opgenomen en verheven in het grote gebed van de Kerk. De Kerk is geen fictief lichaam, maar een reële persoon: het lichaam op aarde van onze Heer Jezus Christus. Christus koestert de Kerk als Zijn bruid.

Het heilig Misoffer is een ‘gemeenschappelijk offergebed’ met de hernieuwing van het kruisoffer van Jezus. Heel de ceremonie van de Mis is gericht op de grootheid van dit gebeuren. In het Oosten noemt men het heilig misoffer “de Goddelijke Liturgie”. Daarmee drukt men uit dat de mens er niet over kan beschikken, er niet mag aan tornen. Elke persoonlijke toevoeging of weglating betekent een verminking ervan.

Er is in de Mis ook geen plaats voor persoonlijke devotie of aanbiddingstijd van de priester. De celebrant kan niet willekeurig naar believen te werk gaan. We treden immers binnen in iets groters.

Rituelen, gewaden, houding, gebaren en handelingen van de priester, liturgische gebeden, kaarsen, licht, bloemen, wierook...alles helpt mee ons mentaal met ons hart binnen te leiden in de mystieke sfeer waarin het eucharistisch wonder gaat plaats vinden tijdens de consecratie.

Een ander verminking is het vervlakken en vervagen van de mooie oude liturgische teksten. Ze verdwijnen uit de liturgie om plaats te maken voor de dagelijkse omgangstaal van de mensen. Vergelijk hiervoor de misgebeden in uw missaal met de verwoording van de gebeden zoals ze nu klinken. Ze zijn nu meestal langer met minder inhoud en ontdaan van hun liturgische waardigheid. De eeuwenoude liturgisch diepe en plechtige verbondenheid met het fundament, de H. Schrift, is vaak zoek. Daar hebben wij momenteel genoeg voorbeelden van in de Novus Ordo, de nieuwe Mis. De van oudsher liturgische uniformiteit maakte ruimte voor ... plaatselijke creativiteit.

Bronnen: Liturgie en Tridentijnse ritus (onze website) De Geest van de Liturgie- Kardinaal Ratzinger en L’Eglise Sainte- Kardinaal Journet

Aandacht

*Zonder geldig gewijde katholieke priester geen Heilige Eucharistie !
Want enkel de geldig gewijde priester heeft de macht om te celebreren
en het Lichaam van Christus te consacreren. Bij zijn wijding wordt een
diocesane priester automatisch geïncardineerd in een bisdom. Zoniet is
de priester niet geldig gewijd en dus een sede-vacantist.*

*Een H. Mis bijwonen bij een priester 'sede vacantist' is in principe wel
geldig maar ongeoorloofd omdat die priester niet meer behoort tot de
katholieke Kerk. Daarom is een Mis aankondigen en propageren van
een sede vacantistische priester meewerken aan verwarring en afbraak
van de katholieke Kerk.*

Mededelingen

*Zondag 14 juli is de H. Mis om 10h00

*Maandag tot en met vrijdag is onze kapel open voor gebed
vanaf 8h00 tot 9h10. Om 8h30 bidden wij samen de rozenkrans.

*Zaterdag is de H. Mis -zoals op alle volgende zaterdagen- om
8h30 in de St. Teresia kerk te Ekeren - Bunt, gevolgd door
aanbidding tot 9h30.

*Zondagen 21 en 28 juli zal de H. Mis weer om 15h00 zijn, waarna u
een drank en stukje taart wordt aangeboden.

*Donderdag 25 juli is er onze maandelijksse conferentie. Onderwerp en
uur worden u in het volgende foyerblaadje meegedeeld.

*Zondag 28 juli houden wij om 12h00 ons maandelijks zondagsmenu

Foyer Marthe Robin vzw

• Kapelsesteenweg 208 • 2930 Brasschaat

• T: 00(32) 03 645 14 67 • E: foyer.marthe.robin@skynet.be

• W: www.foyermartherobin.net

Rek. nr: IBAN: BE28 4024 0365 8120 BIC KREDBEBB